

খোতবা জুমা

চৈয়েদেনা হজৰত আকদছ আমিৰ্কল মোমিনিল খলিফাতুল মছিহ পঞ্চম
(আইট) যে ২০৯৯ চনৰ ২৮ জুনত মছজিদ মোবাৰক ইছলামবাদ
টলফোর্ড(বৃটেইনত) প্ৰদান কৰা জুমাৰ খোতবাৰ সাৰৎশ।

তাছাহদ, তাউয আৰু চুৰা ফাত্হা পাঠৰ পিছত হ্যুৰ আনোৱাৰ (আইট) যে কয় যে হজৰত জায়েদ বিন হাবছা (বা:)ৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰিবলৈ কিছুমান ঘটনা বাকী আছে, সেয়া আজিৰ জুমাৰ খোতবাত উল্লেখ কৰা হব। ছিৰাত খাতামানাবীস্টনত হজৰত মিৰ্জা বশিৰ আহমদ চাহাবে লিখিছে যে ৬ হিজৰিৰ বৰিউচ্চানি মাহত আঁহজৰত (ছা:) যে হজৰত জায়েদ (বা:) ব নেতৃত্বত কিছুমান মুছলমানক বণু ছালিমৰ কবিলালৈ পঠাই দিছিল। এই কবিলাৰ লোক সকলে নজাত অঞ্চলৰ জমুম নামৰ ঠাইত বাস কৰিছিল। এওঁলোকে বৰ্ষদিন ধৰি আঁহজৰত (ছা:)ৰ বিৰুদ্ধে লড়াই কাজিয়া চলাই আহিছিল। উক্ত লোক সকলৰ লগত সংগঠিত হোৱা যুদ্ধৰ পৰা ঘূৰি আহাৰ বেছি দিন নহওঁতেই আঁহজৰত (ছা:) যে জমা দিউল আউৱাল মাহত হজৰত জায়েদ (বা:) ক এশ সত্বৰজন চাহাবা সহ মদিনাৰ পৰা স্বামলৈ প্ৰেৰণ কৰিছিল কাৰণ স্বাম দেশৰ পৰা কুৰাইছ সকলৰ এটা দল আহি আছিল, তেওঁলোকক বাথা দিবলগীয়া হৈ পৰিছিল সেয়ে আঁহজৰত (ছা:) যে এই দলটো প্ৰেৰণ কৰিছিল। হজুৰ আনোৱাৰ (আইট) যে কয় যে ইয়াতে ইথিনি কথা উল্লেখ কৰি থওঁ যে কুৰাইছ সকলৰ দল সদায় যুদ্ধৰ বাবে সষ্টম হৈ চলিছিল। এওঁলোকে মক্কাৰ পৰা স্বামলৈ অহা-যোৱা কৰোঁতে মদিনাৰ নিচেই কায়েদি অহা যোৱা কৰিছিল, যাৰ ফলত তেওঁলোকৰ ফালৰ পৰা মুছলমান সকলৰ বাবে এটা বিপদজ্জনক ভয়ৰ কাৰণ আছিল। ইয়াৰ উপৰিও মক্কাৰ এই দলীয় লোক সকলে অহা যোৱা কৰাৰ সময়ত আৰবৰ বেলেগ বেলেগ কুৰাইল বিলাকক মুছলমান সকলৰ বিৰুদ্ধে উচ্চটনি দি থাকিছিল। সেয়ে গোটেইখন দেশ জুৰি মুছলমান সকলৰ বিৰুদ্ধে হিংসাৰ দাবানল জুলি উঠিছিল। সেয়ে এই উদ্দেশ্য আগতলৈ আঁহজৰত (ছা:) যে উক্ত কাফেলাৰ খবৰ পাওঁতেই জায়েদ বিন হাবছাক তালৈ পঠাইছিল আৰু হজৰত (বা:) যে অতি সাৰধানেৰে আৰু কোনোৱে গম নোপোৱাকৈ ইয়াজ নামৰ ঠাইত গৈ কুৰাইছৰ দলটোক আগুৰি ধৰিছিল। এই ইয়াজ ঠাইখন মদিনাৰ পৰা চাৰি দিনৰ বাট দূৰত্বত সাগৰৰ পাৰত অৱস্থিত। এই আক্ৰমণ আছিল মুছলমান সকলৰ ফালৰ পৰা হঠাৎ আক্ৰমণ গতিকে কুৰাইছ দলটোৱে মুছলমান সকলৰ লগত তিষ্ঠিব নোৱাৰি সকলো বস্তু বাহিনী এৰি থৈ পলাই গৈছিল। হজৰত জায়েদ (বা:) যে কুৰাইছ সকলৰ কিছুমানক বন্ধী কৰিছিল আৰু সকলো বস্তু বাহিনী লৈ মদিনালৈ ওভতি আহিছিল আৰু আঁহজৰত (ছা:) ব ওচৰত আহি উপস্থিত হৈছিল। এনেদৰে ৬ হিজৰিৰ জমাদিউচ্চানীত আঁহজৰত (ছা:) যে হজৰত জায়েদ বিন হাবছা(বা:)ৰ অধীনত পোন্ধৰজন চাহাবাৰ এটা তীৰ আন্দাজী দল এঠাইলৈ প্ৰেৰণ কৰিছিল। এই ঠাইখন মদিনাৰ পৰা ৩৬মাইল দূৰত অৱস্থিত আছিল। উক্ত ঠাইত তেতিয়া বণু শ্ৰেবলাৰ লোকে বসবাস কৰিছিল। তেওঁলোকে জায়েদ বিন হাবছা (বা:) ব উপস্থিতিৰ বিষয়ে গম পাই ইফাল সিফাল আঘৰক্ষাৰ্থে গুচি গৈছিল। আকৌ এই চন ৬ হিজৰিতেই জমাদিউচ্চানীতেই আঁহজৰত (ছা:) যে হজৰত জায়েদ বিন হাবছা (বা:) ক পাঁচ সৈন্য বাহিনীৰ নেতৃত্ব দি হিছামি নামৰ ঠাই এখনলৈ প্ৰেৰণ কৰিছিল। উক্ত ঠাইখন মদিনাৰ ফালে অৱস্থিত আছিল। উক্ত ঠাইখন বণু জিয়ামৰ লোক সকলে বসবাস কৰিছিল। এই আক্ৰমণৰ উদ্দেশ্য আছিল এয়া যে আঁহজৰত (ছা:) ব এজন চাহাবা, যাৰ নাম আছিল হজৰত দহিয়া কালবি (বা:)। এখেত (বা:) যে ক্যায়ছৰ ৰূমৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰি ওভতি অহাৰ সময়ত যেতিয়া জিয়ামৰ অঞ্চলৰ কায়েদি আহি আছিল, তেতিয়া উক্ত কবিলাৰ এজন নেতা হানিদ বিন আৰজ নামৰ লোকজনে নিজৰ কবিলাৰ কেইজনমান লোক লগত লৈ দহিয়া (বা:) ব ওপৰত আক্ৰমণ চলাইছিল আৰু সকলো ধন-মাল লুটি লৈছিল, লগতে ক্যায়ছৰে দিয়ত উপটোকন খিনও লৈ লৈছিল। কিন্তু দহিয়া (বা:) যে কথমপি প্ৰাণলৈ মদিনালৈ আহি আঁহজৰত (ছা:) ক সকলো বিৱিৰি জনাইছিল। সেয়ে আঁহজৰত (ছা:) যে দহিয়া (বা:)ক লগত দি হজৰত জায়েদ বিন হাবছা (বা:)ক মুছলমান সকলৰ নেতৃত্ব দি তালৈ পঠাই দিছিল। হজৰত জায়েদ (বা:)ৰ দলটোৱে বৰ সাৰধানেৰে দিনত ঘাপ লৈ লৈ আৰু ৰাতিত ভ্ৰমণ কৰি

করি হিছামি লৈ আগবাটি গৈছিল। এনেদৰে গৈ গৈ বাতিপূৰাৰ ভাগত বণ্ণ জিয়ামৰ লোক সকলক আক্ৰমণ কৰিছিল। বণ্ণ জিয়ামৰ লোক সকলেও তৎক্ষণাত বণ্ণত জগিয়াই পৰিছিল তুমুল প্রতিদন্ধিতা হৈছিল যদিও মুছলমান সকলৰ অৱক্তিত আক্ৰমণৰ আগত তিষ্ঠিব নোৱাৰি অলগ সময় পিছতেই বণ্ণ জিয়ামৰ লোক সকলে ৰণ ভূমি এৰি পলাবলৈ বাধ্য হৈছিল আৰু ময়দান মুছলমান সকলৰ হাতলৈ আহি গৈছিল। উক্ত যুদ্ধত হজৰত জায়েদ বিন হাৰছা (ৰাঃ) যে অলেখ ধন সম্পদ আৰু জন্ম লগতে প্ৰায় এশজন লোকক বন্ধী কৰি লৈ মদিনালৈ আহিছিল। হিছামিৰ এই ৰণৰ এক মাহ পিছত আঁহজৰত (ছাঃ) আকো হজৰত জায়েদ (ৰাঃ) ক বাদিউল কাৰালৈ প্ৰেৰণ কৰিছিল। এই যুদ্ধত কেইবাজনও মুছলমান শ্বহীদ হৈছিল আৰু জায়েদ (ৰাঃ) নিজেও বেয়াকৈ আঘাত প্রাপ্ত হৈছিল। খোদা তায়ালাৰ কৃপাত এওঁলোকে কথমপি বক্ষা কৰিছিল।

চন ৪ হিজৰিত জমাদিউল আওৱাল মাহত মুতাৰ যুদ্ধ সংগঠিত হৈছিল। হজৰত আব্দুল্লাহ বিন ওমৰৰ পৰা বণ্ণিত আছে যে আঁহজৰত (ছাঃ) মুতাৰ যুদ্ধৰ সেনাপতি হিচাপে হজৰত জায়েদ বিন হাৰছা (ৰাঃ)ক নিযুক্তি দিছিল। সেই নিযুক্তিৰ সময়ত বছুলে কৰিম (ছাঃ) যে কৈছিল যে যুদ্ধত যদি জায়েদ শ্বহীদ হৈ যায় তেন্তে জাফৰ তোমালোকৰ আমিৰ হব আৰু যদি জাফৰৰ মৃত্যু তেন্তে আব্দুল্লাহ বিন ৰওৱাহা তোমালোকৰ আমিৰ হব। এজন ইহুদীয়ে এই কথাখিনি শুনি হজৰত জায়েদৰ ওচৰত গৈছিল আৰু তেখেতক কৈছিল যে যদি তোমালোকৰ বছুল সত্য হয় তেন্তে তুমি জায়েদ যুদ্ধৰ পৰা ঘূৰি আহিব নোৱাৰা। উক্ত কথাখিনি শুনি হজৰত জায়েদ (ৰাঃ) যে কৈছিল যে মই জীৱিত আহো অথবা নাহো কিন্তু আমাৰ বছুলুল্লাহ (ছাঃ) নিশ্চয় সত্য বছুল হয়। আল্লাহ তায়ালা কুদৰত এয়াই আছিল যে ঘটনা ঠিক তেনেদৰে ঘটিছিল। প্ৰথমে হজৰত জায়েদ (ৰাঃ) শ্বহীদ হৈছিল আৰু এখেতৰ পিছত হজৰত জাফৰ (ৰাঃ) যে সৈন্যৰ নিৰ্দেশক হৈছিল, এখেতও শ্বহীদ হৈ গৈছিল। এওঁলোক দুজনৰ পিছত হজৰত আব্দুল্লাহ বিন ৰওৱাহা আমিৰৰ দায়িত্বাৰ গ্ৰহণ কৰিছিল। এখেতও সেই যুদ্ধত শ্বহীদ হৈ গৈছিল। তেতিয়া সৈন্য সকলৰ মাজত প্ৰায় আতংক বিস্তাৰ হৈ পৰিছিল, এনে অৱস্থাত হজৰত খালিদ বিন অলিদে মুছলমান সকলৰ আহবানত যুদ্ধ পতাকা নিজৰ হাতত তুলি লৈছিল আৰু আল্লাহ তায়ালা তেখেতৰ জড়িয়তে মুছলমান সকলৰ বিজয় দান কৰিছিল আৰু তেখেতে ভালে ভালে সৈন্য দলক লৈ ওভতি আহিছিল। যেতিয়া আঁহজৰত (ছাঃ) যে হজৰত জায়েদ (ৰাঃ) আৰু হজৰত জাফৰ (ৰাঃ) আৰু হজৰত আব্দুল্লাহ (ৰাঃ) ব শাহাদতৰ খবৰ পাইছিলি তেতিয়া তেখেত (ছাঃ) যে তেওঁলোকৰ অৱস্থা সম্পর্কে বৰ্ণনাবলৈ থিয়ে হৈছিল আৰু প্ৰথমে হজৰত জায়েদ (ৰাঃ)ৰ বিষয়ে কৈছিল যে - হে আল্লাহ তুমি জায়েদক ক্ষমা কৰা, হে আল্লাহ তুমি জায়েদক ক্ষমা কৰা, হে আল্লাহ তুমি জায়েদক ক্ষমা কৰা। ইয়াৰ পিছত আকো কৈছিল যে জাফৰ আৰু আব্দুল্লাহ বিন ৰওৱাহাক ক্ষমা কৰা। তবকাতুল কুবৰাত লিখা আছে যে যেতিয়া হজৰত জায়েদ বিন হাৰছা (ৰাঃ) শ্বহীদ হৈ গৈছিল তেতিয়া নবী (ছাঃ) যে তেখেত (ৰাঃ)ৰ পৰিয়াল বৰ্গক সমবেদনা জ্ঞাপনাৰ্থে গৈছিল তেতিয়া হজৰত জায়েদ (ৰাঃ) ব জীয়েকে শোক জৰ্জৰিত অৱস্থাত চকুলো টুকি আছিল। সেয়া দেখি আঁহজৰত (ছাঃ) বও চকুলো বৈ আহিছিল। হজৰত জায়েদ বিন হাৰছা (ৰাঃ)ৰ শাহাদতৰ সময়ত তেখেতৰ বয়স হৈছিল ৫৫ বছৰ। আঁহজৰত (ছাঃ) যে হজৰত জায়েদ বিন হাৰছা (ৰাঃ) ব নমাজে জানাজা পঢ়াইছিল। লগতে কৈছিল যে হজৰত জায়েদৰ ক্ষমা প্ৰার্থনা কৰক তেওঁ অনতি পলমেই জানাতত প্ৰৱেশ কৰিছে। হজৰত জবিলা (ৰাঃ) যে বৰ্ণনা কৰিছে যে যেতিয়া বছুলে কৰিম (ছাঃ) যে কোনোৰা যুদ্ধত অংশ গ্ৰহণ কৰা নাছিল তেতিয়া নিজৰ যুদ্ধান্ব একমাত্ৰ আলি (ৰাঃ) ব বাহিৰে আৰু হজৰত জায়েদ বিন হাৰছা (ৰাঃ)ৰাহিৰে আন কাকো দিয়া নাছিল। হজৰত জবিলা (ৰাঃ) যে আৰু বৰ্ণনা কৰিছে যে এবাৰ নবী কৰিম (ছাঃ)ক দুখন জিন (উটৰ পিঠিত লগোৰা মানুহ বহিৰ পৰা আসন) উপহাৰ দিছিল, তাৰে এখন নিজৰ বাবে বাখি আনখন হজৰত জায়েদ (ৰাঃ) ক দিছিল। হজৰত জবিলা আৰু বৰ্ণনা কৰিছে যে এবাৰ দুখন পিৰান তেখেত (ছাঃ) ক হাদিয়া দিয়া হৈছিল। তেখেত (ছাঃ) তাৰে এখন পিৰান নিজৰ বাবে বাখি আনটো হজৰত জায়েদ (ৰাঃ) ক দিছিল। এখন ৰোৱায়েতত উল্লেখ আছে যে হজৰত জায়েদ (ৰাঃ) ক আঁহজৰত (ছাঃ)ৰ বন্ধু বুলি কোৱা হৈছিল। হজৰত জায়েদ (ৰাঃ) ব বিষয়ে আঁহজৰত (ছাঃ) যে কৈছে যে লোকৰ মাজত আটাইতকৈ বেছি মোৰ প্ৰিয়জন হল তেওঁ যাক আল্লাহ তায়ালা পুৰষ্টত কৰিছে অৰ্থাৎ জায়েদ।

মুতাৰ যুদ্ধৰ পোতক তুলিবলৈ আঁহজৰত (ছাঃ) এঘাৰ হিজৰিব ছফৰ মাহত এটা ডাঙৰ সৈন্যদল গঠন কৰি কৰ্মৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ সকলো লোকক আদেশ দিছিল যে কৰ্মৰ বিৰুদ্ধে সংগ্ৰামৰ সাজু হৈ যোৱা। এই সৈন্যদল সাজু হৈ যোৱাৰ পিছদিনা আঁহজৰত (ছাঃ) যে হজৰত উছামা বিন জায়েদক মাতি পঢ়িয়াইছিল আৰু এই যুদ্ধ পৰিচালনাৰ দায়িত্ব উছামা

(ବାଃ) ବେଗେରେ ଓପରତ ନ୍ୟାନ୍ତ କବି କୈଛିଲ ଯେ ତୁମି ତୋମାର ପିତୃର ଶ୍ଵହୀଦ ହୋଇ ଠାଇଲେ ଯାତ୍ରା କବା ଆକୁ ପିତୃର ମଧ୍ୟ କବି ଯୋରା, ଆକୁ ସେଇ ଠାଇର ଲୋକେ ଗମ ପୋରାବ ଆଗତେଇ ତାତ ଗୈ ଉପାସିତ ହେ ଯୋରା ଆକୁ ଧଳ ପୂରାତେଇ ସିଂହତର ଓପରତ ଆକ୍ରମଣ କବିବା । ଆଁହଜରତ (ଛାଃ) ଯେ କୈଛିଲ ଯେ ହଜରତ ଜାଯେଦର ମୃତ୍ୟୁର ପ୍ରତିଶୋଧ ଲବଲେ ସିଂହତର ଭୂମି ଘୋରାବ ବିଚୁର୍ଣ୍ଣ କବି ଦିବା । ଆଁହଜରତ (ଛାଃ) ଯେ ଉଚ୍ଚମା ବିନ ଜାଯେଦକ କୈଛିଲ ଯେ ବାଟ ଦେଖୁରାଇ ଲୈ ଯାବଲେ ମାନୁହ ଲୈ ଯାବା ଆକୁ ସେଇ ଠାଇର ଖବର ଲବଲେ ମାନୁହ ନିଯୁକ୍ତ କବି ଲୋରା, ଯିଯେ ତୋମାଲୋକକ ଶୁଦ୍ଧ, ସଠିକ ଅବଶ୍ଥା ସମ୍ପର୍କେ ଜନାବ ପାରେ । ଆଲ୍ଲାହ ତାୟାଲା ତୋମାଲୋକକ ବିଜ୍ୟ ଦାନ କବକ ଆକୁ ସୋନକାଳେ ତୋମାଲୋକେ ଓଭତି ଆହିବା । ଉତ୍କ ଯୁଦ୍ଧର ସମୟତ ହଜରତ ଉଚ୍ଚମା ବିନ ଜାଯେଦର ବୟସ ଆଛିଲ ୧୭ ବେ ପରା ୨୦ ବଚ୍ବର ଭିତରତ । ଆଁହଜରତ (ଛାଃ) ଯେ ହଜରତ ଉଚ୍ଚମାର କାବଣେ ନିଜ ହାତେରେ ଏଖନ ପତାକା ବାନ୍ଧିଛିଲ ଆକୁ ହଜରତ ଉଚ୍ଚମାକ କୈଛିଲ ଯେ ଆଲ୍ଲାହର ନାମଲେ ଜିହାଦ କବା ଆକୁ ଯିଜନେ ଆଲ୍ଲାହ ତାୟାଲାକ ଅସ୍ମିକାର କବେ, ତାର ସୈତେ ଯୁଦ୍ଧ କବା ।

ଇଯାର ପିଛତେଇ ଆଁହଜରତ (ଛାଃ) ବେ ଅସୁଖ ବାଢ଼ି ଗୈଛିଲ କିନ୍ତୁ ତେଥେତ (ଛାଃ) ଯେ ଆଦେଶ ଦିଲ୍ଲି ଯେ ସୈନ୍ୟଦଳ ଉଚ୍ଚମାକ ଦିଯା । ସୋମବାର ଦିନା ଆଁହଜରତ (ଛାଃ) ଯେ ସୁଷ୍ଠ ହେଛିଲ ଆକୁ କୈଛିଲ ଯେ ଉଚ୍ଚମା ତୁମି ଆଲ୍ଲାହର ବରକତର ସୈତେ ଯାତ୍ରା କବା । ହଜରତ ଉଚ୍ଚମା ବିନ ଜାଯେଦ (ବାଃ) ଯେ ଆଁହଜରତ (ଛାଃ) ବେ ପରା ବିଦାଯ ଲୈ ଯାତ୍ରା କବିଛିଲ ମାତ୍ର, ଏନେତେ ତେଥେତର ମାତ୍ର ହଜରତ ଉତ୍ସେ ଆୟମନାର ପରା ଏଜନ ବ୍ୟକ୍ତିଯେ ଏଯା ଖବର ଲୈ ଆହିଛିଲ ଯେ ଆଁହଜରତ (ଛାଃ)ର ମୁମୁର୍ଖ ଅବଶ୍ଥା ଦେଖିବଲେ ପୋରା ଗୈଛେ, ଅବଶ୍ଥା ବହୁତ ଦୂର୍ବଳ ହେ ପରିଛେ । ଏହି ନିର୍ମି ଖବର ଶୁନାବ ଲଗେ ଲଗେ ହଜରତ ଉଚ୍ଚମା, ହଜରତ ଓମର, ହଜରତ ଆବୁ ଉବାୟଦାବ ସୈତେ ଆହି ବଚୁଲୁନ୍ନାହ (ଛାଃ) ବେ ଓଚରତ ଉପାସିତ ହେଛିଲ । ଏଞ୍ଜୋକେ ଆହି ଦେଖିଛିଲ ଯେ ଆଁହଜରତ (ଛାଃ) ବେ ବିଦାଯ ଲଙ୍ଘ ଉପାସିତ । ୧୨ ବ୍ୟବିଟଲ ଆୟରାଲର ଦିନା ଆଁହଜରତ (ଛାଃ) ଯେ ଚିବ ବିଦାଯ ଲୈ ମାଓଲାଯେ କାଦେବ ଗଣିବ ସମୀପତ ହାଜିବ ହେଛିଲ । ସେଇ କାବଣେଇ ମୁଛଲମାନ ସୈନ୍ୟଇ ଜରଫ ନାମର ଠାଇର ପରା ମଦିନାଲେ ଓଭତି ଆହିଛିଲ । ହଜରତ ବୁବିଦା (ବାଃ) ଯେ ହଜରତ ଉଚ୍ଚମାକ ଦିଯା ପତାକା ଆନି ବଚୁଲୁନ୍ନାହ (ଛାଃ) ବେ ଘରର ଦୁରାବ ମୁଖତ ଉକୁରାଇଛିଲ । ଯେତିଆ ହଜରତ ଆବୁ ବକ୍ରବ (ବାଃ) ଯେ ସେଇ ପତାକାଲେ ହଜରତ ଉଚ୍ଚମାର ଘରଲେ ଯାଯ ଆକୁ ଉଚ୍ଚମା ଯେନ ତାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଲେ ଯାତ୍ରା କବେ । ହଜରତ ବୁବିଦା (ବାଃ) ଯେ ସେଇ ପତାକାଲେ ସୈନ୍ୟଦଳକ ଆଗର ସ୍ଥାନଲେ ଗୈଛିଲ । ଆଁହଜରତ (ଛାଃ)ର ମୃତ୍ୟୁର ପିଛତ ଗୋଟେଇ ଆବରତ ଏଟା ବିଦ୍ରୋହ ଉଦ୍ଦେକ ହେଛିଲ । ଚାହାବା ସକଳେ ହଜରତ ଆବୁ ବକ୍ରବ (ବାଃ) ବେ ଓଚରତ ଆବେଦନ ଜନାଇଛିଲ ଯେ ପରିଷିତି ପ୍ରତିକୁଳଲେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କବି ବର୍ତମାନଲେ ଉଚ୍ଚମାର ଯାତ୍ରା ପିଚୁରାଇ ଦିବ ଲାଗେ । ହଜରତ ଆବୁ ବକ୍ରବ (ବାଃ) ଯେ ସେଇ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ମାନି ଲୋରା ନାହିଁଲ ଆକୁ କୈଛିଲ ଯେ ଯଦି ହିଂସ୍ର ଜନ୍ମରେ ମୋକ ଫାଲି ଛିଡି ଚେଂଚବାଇ ଲୈ ଫୁରେ ତଥାପି ମହି ଏହି ସୈନ୍ୟ ଦଳ ବଚୁଲେ ପାକ (ଛାଃ)ର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅନୁୟାୟୀ ପ୍ରେବଣ କବିମ । ଯିମେଇ ନହଓକ ଆକୋ ଏବାର ସେଇ ସୈନ୍ୟଦଳ ଯାତ୍ରା କବିବଲେ ସାଜୁ ହୁଅତେଇ ଚାହାବା ସକଳର କିଚୁମାନେ ଅବଶ୍ଥା ପ୍ରତିକୁଳ ଦେଖି ପରାମର୍ଶ ଦିଲିଲ ଯେ ବର୍ତମାନଲେ ଏହି ଯେନ ବନ୍ଦ କବା ହୁଯ । ଆନ ଏଟା ବୋରାଯେତ ଉଲ୍ଲେଖ ପୋରା ଯାଯ ଯେ ଆନନ୍ଦର ଚାହାବା ସକଳର କିଚୁମାନେ ହଜରତ ଓମର (ବାଃ) କବିଛିଲ ଯେ ଖଲିଫାତୁଲ ବଚୁଲୁନ୍ନାହ (ଛାଃ) ଯେ ଯିହେତୁ ସୈନ୍ୟଦଳ ପ୍ରେବାର୍ଥେ ଅଟଳ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଲୈଛେ, ଯେତେ ଆପୁନି ଗୌ ଆବେଦନ କବକ ଯେ ତେଥେତେ ଯେନ ଏନେକୁରା ଏଜନ ବ୍ୟକ୍ତିକ ସେଇ ସୈନ୍ୟ ଦଳର ଆମିର ନିଯୁକ୍ତ କବେ ଯିଜନର ବୟସ ଉଚ୍ଚମା (ବାଃ) ତକେ ବେଛି ହୁଯ । ଲୋକବ ଏହି ମତାମତ ଲୈ ହଜରତ ଓମର (ବାଃ) ଯେ ହଜରତ ଆବୁ ବକ୍ରବ (ବାଃ) ବେ ଓଚରଲେ ଗୈଛିଲ ତେତ୍ଯା ହଜରତ ଆବୁ ବକ୍ରବ (ବାଃ) ଯେ ସେଇ ଅଟଳ ସିଦ୍ଧାନ୍ତତ ଅଳ୍ବ-ଅଚବ ଥାକି କୈଛିଲ ଯେ ଯଦି ବନ୍ଦୀଯା ହିଂସ୍ର ଜନ୍ମ ମଦିନାତ ପ୍ରରେଶ କବି ମୋକ ଉଠାଇ ଲୈ ଯାଯ ତଥାପି ମହି ସେଇ କାମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କବାର ପରା ବିବତ ନହାଁ, ଯିଟୋ ବଚୁଲୁନ୍ନାହ (ଛାଃ) ଯେ କବିବଲେ ଆଦେଶ ଦିଲେ ।

ହଜରତ ଆବୁ ବକ୍ରବ (ବାଃ) ବେ ଏହି ଅଳ୍ବ-ଅଚବ ଦୃଢ଼ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଶୁନାବ ପିଛତ ହଜରତ ଓମର (ବାଃ) ଯେ ସୈନ୍ୟ ଦଳର ଓଚରଲେ ଓଭତି ଗୈଛିଲ । ଯେତିଆ ଲୋକ ସକଳେ ସୁଧିଛିଲ ଯେ କି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହଲ ତେତ୍ଯା ହଜରତ ଓମର (ବାଃ) ଯେ ବାଗାନ୍ଧିତ ହୈ ଉତ୍ତର ଦିଲିଲ ଯେ ତୋମାଲୋକେ ମୋର କାଷବ ପରା ଦୂର ହୈ ଯୋରା । ତୋମାଲୋକବ କାବଣେ ମୋର ଆଜି ବଚୁଲୁନ୍ନାହ (ଛାଃ)ର ଖଲିଫାବ ଟାନ କଥା ଶୁନିବ ଲଗା ହଲ । ହଜରତ ଆବୁ ବକ୍ରବ (ବାଃ) ବେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମର୍ମେ ହଜରତ ଉଚ୍ଚମା ବିନ ଜାଯେଦେ ସୈନ୍ୟ ଦଳ ସହ ଜରଫ ନାମର ଠାଇତ ଗୈ ଉପାସିତ । ସେଇ ସମୟତ ହଜରତ ଉଚ୍ଚମା ବିନ ଜାଯେଦେ ଆବୋହୀ ଅବଶ୍ଥାତ ଆଛିଲ ଆକୁ ହଜରତ ଆବୁ ବକ୍ରବ (ବାଃ) ଯେ ଅର୍ଥ୍ୟାଂ ଖଲିଫାତୁର ବଚୁଲ ଖୋଜକାଟି ଗୈଛିଲ । ହଜରତ ଉଚ୍ଚମା (ବାଃ) ଯେ ଆବେଦନ କବିଛିଲ ଯେ- ହେ ବଚୁଲୁନ୍ନାହ (ଛାଃ) ବେ ଖଲିଫା ହୁଯ ଆପୁନି ଆବୋହନ କବକ ନହଲେ ମହି ତଳତ ନାମି ଆହୋ । ହଜରତ ଖଲିଫାତୁର (ବାଃ) ଯେ କୈଛିଲ ଯେ - ଖୋଦା ତାୟାଲାବ କହମ ! ନେ ତୁମି ତଳତ ନାମିବା ନା ମହି ଆବୋହନ କବିମ ଆକୁ ମହି କିଯ ମୋର ଦୁପଦ ଆଲ୍ଲାହର ବାଟତ ସାମାନ୍ୟ ସମୟର ବାବେ ଧୂଳି ବାଲିମଯ ନକବିବା । କାବଣ କାଫିବର ବିରକ୍ତଦେ

জেহাদীয়ে যেতিয়া খোজ দিয়ে তেতিয়া তাৰ নিমিত্তে ইয়াৰ সলনি সাতশ নেকি লিখা হয় তাক সাতশ ছিৰলৈকে উচ্চ (মর্যাদা) স্থান প্ৰদান কৰা হয় আৰু তাৰ সাতশ গোনাহ নিঃশ্বেষ কৰি দিয়া হয়।

এই ঘটনাৰ পিছত হজৰত ওমৰ (ৰাঃ) যে যেতিয়াই হজৰত উছামা (ৰাঃ) ক লগ পাইছিল তেতিয়াই উছামা (ৰাঃ) ক (আচ্ছালামু আলায়কা আযুহাল আমিৰ) অৰ্থাৎ হে আমিৰ তোমাৰ ওপৰত শাস্তি বৰ্ষিত হওঁক বুলি কৈছিল। হজৰত উছামা (ৰাঃ) যে ইয়াৰ উত্তৰত “গাফুৰুল্লাহে লাকা ইয়া আমিৰুল মোমিনিন” বুলি কৈছিল। অৰ্থাৎ হে আমিৰুল মোমিনিন আল্লাহ তায়ালা আপোনাৰ সৈতে ক্ষমাৰ আচৰণ কৰক।

হজৰত আবু বক্র (ৰাঃ) যে হজৰত উছামা (ৰাঃ) ব সৈন্যদলক এই বুলি নচিহত কৰিছিল যে তোমালোকে খিয়ানত (প্ৰাপ্য অস্তীকাৰ) নকৰিবা, তোমালোকে প্ৰতিশ্ৰুতি ভঙ্গ নকৰিবা, চুৰি নকৰিবা, আৰু পৰাজিত সৈন্যৰ নাক কান নাকাটিবা। শিশু, বুঢ়া, আৰু মহিলা সকলক হত্যা নকৰিবা, খেজুৰৰ গছ নাকাটিবা, আৰু ভেড়া, ছাগলী, গৰু আৰু উট আদি খোৱাৰ বাহিৰে জবাই নকৰিবা। আকৌ তেখেত (ৰাঃ) যে কৈছিল যে তোমালোকে এনে সম্প্ৰদায়ৰ ওচৰেদিও পাৰ হৈ যাবা যিসকলে নিজকে নিজে গিৰ্জাত ইবাদতৰ নিমিত্তে ওয়াকফে হৈ আছে তেওঁলোকক এৰি যাবা। তোমালোকে এনেকুৰা লোকক লগ পাৰা যিসকলে বৰ্তনত বিভিন্ন ধৰণৰ খাদ্য খাবলৈ লৈ আনিব। যদি তোমালোকে তাৰ পৰা খোৱা তেন্তে বিছমিল্লাহ পঢ়ি খাবা। তোমালোকে নিশ্চয় এনে সম্প্ৰদায়ৰ ওচৰত হৈ উপস্থিত হৰা যিসকলে মাজৰ পৰা মূৰ খুৰাই লৈছে কিন্তু চাৰিওফালে চুলি লাটুমৰ দৰে কৰি ৰাখিছে। তোমালোকে এনে লোক সকলক তৰোৱালেৰে সামান্য ভাৱে আঘাত কৰিবা আৰু আল্লাহৰ নামলৈ নিজকে বক্ষা কৰিবা। আল্লাহ তায়ালা তোমালোকক অস্বৰূপ আৰু মহামাৰী (তাউন)ৰ পৰা নিৰাপদ বাখক। যিয়েই নহওঁক ১১ হিজৰিত ১ বিউচ্ছনিত হজৰত উছামা (ৰাঃ) যে নিজৰ সৈন্য বাহিনী লগত লৈ মদিনাৰ পৰা যাত্রা আৰম্ভ কৰিছিল আৰু অঞ্চলৰ পিছত অঞ্চল পাৰ হৈ হৈ বছুলুল্লাহ (ছাঃ) ব আদেশ অনুযায়ী স্বামৰ অঞ্চল আবনাত গৈ উপস্থিত হৈছিল আৰু বাতি ধল পূৰাতেই সেই বস্তিৰ চাৰিওফালেৰে আক্ৰমণ চলাইছিল।

এই বণত যিজনেই মুছলমান জিহাদীৰ লগত যুদ্ধত অৱতীৰ্ণ হৈছিল তেওঁৰেই নিহত হৈছিল। বহু লোকক বঢ়ী কৰি লোৱা হৈছিল। এনেদৰে অজস্র গণিমতৰ মাল লাভ কৰিছিল, যাৰ পৰা পঞ্চমাংশ বাখি বাকীথিনি সৈন্যদলৰ মাজত ভগাই দিয়া হৈছিল। উক্ত যুদ্ধৰ বিৰতিৰ পিছত সৈন্যদল এদিন তাতে থাকি পিছদিনা মদিনালৈ ওভতি যাত্রা কৰিছিল।

যেতিয়া এই বিজয়ী সৈন্য মদিনা আহি পাইছিল হজৰত আবু বক্র (ৰাঃ) যে মুহাজেৰিণ আৰু আনছাৰ সকলক লগতলৈ মদিনাৰ বাহিৰ ওলাই আহি এওঁলোকক স্বাগত জনাইছিল। মদিনাত প্ৰৱেশ কৰি সৈন্যদল মছজিদ নৱবী পৰ্যন্ত গৈছিল। হজৰত উছামা (ৰাঃ) যে মছজিদত দুই ৰাকাত নফল নামাজ পঢ়িছিল আৰু ঘৰলৈ গৈছিল।

খোতবা জুমাৰ শেষত হুজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) যে মকৰম ছাদিক আদম চাহাৰ অফ আইভৰিকোষ্ট আৰু মকৰম গোলাম মুস্তফা চাহাৰ অফ আউকাবা (পাকিস্তানৰ) নামাজ জানাজা গায়েব পঢ়াৰ ঘোষনা কৰে। (ইয়া লিল্লাহি ওয়া ইন্না ইলায়হি ৰাজিউন)

Assamese Khulasa Khutba Jumma Huzoor 28 JUNE.. 2019

To

From: Ahmadiyya Circle Office, Abhayapuri M.G. Road W/n-IV, Bongaigaon Assam 783384. # 9707110844